

at finde paa Midler til at bøde paa dette Forhold, ligesom det ogsaa ses, at Indenrigsministeren har tilskrevet dette Spørgsmaal før Betydning. Jeg skal dog bemærke, at, naar der, hvad der fremgaar af Motiverne, fra den høitærede Indenrigsministers Side er tillagt dette Spørgsmaal en før Betydning, forekommer det mig, at det høie Ministerium burde have grebet Sagen an med større Interesse, end det har gjort i det foreliggende Tilfælde. Dette Lovforslag er fremkommet ved privat Initiativ. Det er indleveret til Ministeriet i Sommeren 1874, og dersom det høie Ministerium ikke fandt, at Spørgsmaalet i sig selv havde nogen væsentlig eller omfattende Betydning, eller i nogen høi Grad vilde tjene til at bøde paa den Mangel, der er tilstede, har dog Spørgsmaalet i sig selv saa stor Betydning, at det forekommer mig, det vilde have været rigtigt, om Ministeriet med noget mere Varme havde taget sig deraf. Efter at Sagen, var lagt fuldkommen til Rette fra privat Side, og efter at forskellige Autoriteter i Kjøbenhavn, som vare hørt derom, havde interesseret sig derfor og anbefalet Sagen, har Ministeriet, som der staa i Slutningen af Motiverne „i Betragtning af den særdeles Vægt, der saaledes fra forskellige kompetente Sider lægges paa, at denne Sag søges fremmet“, og „da det for sit Vedkommende ei heller misgjælder Betydningen af, at det kunde blive almindeligt, at der mellem Skibsførere og Lærlinge afsluttedes saadanne Kontrakter som de her omhandlede, troet ikke at burde nægte sin Medvirkning til den attraaede Ordnings Gjennemførelse“. Dette kunde være en noget mindre varm Interesse for dette Spørgsmaal. Det kunde dog ikke falde mig ind i den Henseende at rette nogen Bebreidelse imod det høie Ministerium, og heller ikke imod det Departement, hvorunder Søfartsforholdene fortere, men jeg tror, at det ligger i Sagen selv, at her er en Mangel tilstede, som er søelig for Søfarten. Jeg tror, at der trænges til en Institution, som har det særlige Hverv at tage sig af Søarten, og at det var gavnligt, at en saadan Institution paa een Haand samlede alt det, som nu er spredt mellem flere Ministerier. Der er i Indenrigsministeriet ikke nogen nautisk officiel Autoritet, hvem disse Spørgsmaal ligge særligt paa Sinde. Kjendskab til Søfartsforholdene er ikke der tilstede, og man maa søge omkring hos Private for at faae den fornødne Veiledning. Jeg kan nævne flere Exempler, som ere komne frem i de senere Aar. Der er forelagt Forslag til Forandring i Lov af 19de Februar 1861 om Søneringen. Dette Lovforslag er heller ikke frenkomet ved Initiativ fra det høie Ministeriums Side, men det er opstaaet her i Folkethinget. Der er fremdeles andre Forslag, som ere blevne til Lov, saaledes Forslagene om Maskinstregamen, om Styrmandsregamen og om Tilfyn med Dampskibe, hvilke Lovforslag ligeledes ere opstaaede her; man har ligeledes her savnet den Veiledning fra Indenrigsministeriets

Side, som vilde have været i høi Grad gavnlig. Jeg tænker her nærmest paa en Institution, som den engelske board of trade, vel ikke i samme Form som denne, men dog nærmende sig noget dertil. Man vil ogsaa i Anledning af det næste Forslag paa Dagsordenen finde, at en lignende Trang som den, jeg her ikke har villet unblade at fremdrage, ogsaa gjør sig gjældende paa det Omraade, dette Forslag angaar. Naar man har indvendt mod det foreliggende Lovforslag, at det ikke har nogen stor Betydning, en Indvending, som jeg navnlig har hørt fremkomme i det andet Thing, kan jeg til en vis Grad være enig deri; men Lovforslaget er jo ogsaa kun et første Skridt, idet der er forskellige andre Maader, paa hvilke man kan bøde paa de Forhold, her omhandles. Jeg skal nævne et Par af de Maader, hvorpaa dette kunde ske. En Institution, som har fundet en meget omfattende Anvendelse, navnlig i England, er at etablere Skoler for Almuesbørn, gjennem hvilke de opdrages til at blive dygtige Søfolk. Der er i de engelske Havne — paa Themsen, saavidt jeg erindrer, 3, og rundt omkring i det øvrige Land 8 — større gamle Skibe, hvorpaa der opdrages fattige Børn, som uddannes til Søfolk. De gennemgaa en Skole paa to Aar, inden de komme tilsøs, og naar de da komme ombord, staa de altsaa ikke sa tomme, som de ellers vilde staa, naar de kom lige fra deres Hjem hos Forældrene. Paa den Maade bliver der aarlig opdraget 4—5,000 Almuesbørn, som saaledes frelles for Samfundet, og der er ombord i hvert Skib 5—600 Drengene. Man har nu vel set, at Drengene have brændt et Par af Skibene, hvilket kunde tyde paa, at de ikke ere overordentlig tilfredse ombord, men det er jo heller ikke for at tilfredsstille Drengene, men for Samfundets Skyld, at man har oprettet Institutionen. Saa vidt jeg veed, er denne Institution væsentlig privat, men der er ogsaa andre Institutioner i England, som i Mobbetning til, hvad der gjælder hos os om lignende Institutioner, ere private, f. Ex. Redningsvesenet. Det kan derfor ogsaa gjerne være, at man, naar man overhovedet her hjemme vilde oprette en lignende Institution, maatte gjøre den til en Statsinstitution; men i ethvert Tilfælde er det et Spørgsmaal, der fortjente Overveelse, om man ikke burde gaa til saadanne Skoler. En anden Vej, man kunde gaa, men som man maa have megen Betænkelse ved, er den, at man gav et Reglement for, hvor stor en Besætning der skulde være ombord paa et Skib efter dets Størrelse, dets Rejsning, dets Bestaffenhed eller efter andre lignende Forhold. Hvis man vilde gribe saa meget ind i den private Virksomhed, at man gav et saadant Reglement, kunde man ogsaa bestemme, at der skulde være saa og saamange Lærlinge ombord; i alt Fald vilde en saadan Bestemmelse ikke være saa overordentlig betænkkelig, naar man allerede vilde gaa den Vej, jeg her blot har antydnet. Endvidere er der en Vej,